

Sveti Josip radnik

Josip je bio, kako rekosmo, zanatlija iz Galileje, čovjek kao svi drugi. I što može od života očekivati čovjek iz nekog malog zaselka kao što je bio Nazaret? Rad i samo rad, dan za danom, uvijek ista patnja. I na svršetku dnevnog rada siromaštvo i tijesno skrovište u kojemu se prikuplja nova snaga da bi se izjutra opet započelo...

28.04.2012.

Sveti Josip radnik

Matej i Luka izvješćuju nas o tome da sveti Josip potječe iz čuvenog roda: kraljevskog roda Davidova i Salomonova.

Povijesne pojedinosti nisu baš sasvim jasne. Ne znamo naime koje od dva rodoslovlja, o kojima nam pišu Evandelisti, pripada Mariji, tjelesnoj Majci Isusovoj, a koje Josipu, koji je prema židovskom zakonu bio Otac Isusov. Mi isto tako ne znamo je li sveti Josip rođen u Betlehemu, kamo se uputio prilikom prebrojavanja pučanstva, ili u Nazaretu, gdje je živio i radio.

No poznato nam je da nije bio bogat čovjek; bio je radnik kao milijuni ljudi na ovom svijetu; imao je skromno i naporno zanimanje koje je i Bog izabrao kada je uzeo naše tijelo i dok je trideset godina živio kao jedan od nas.

Susret s Kristom 40

Josip je bio, kako rekosmo, zanatlija
iz Galileje, čovjek

kao svi drugi. I što može od života
očekivati čovjek iz nekog

malog zaselka kao što je bio Nazaret?
Rad i samo rad, dan za

danom, uvijek ista patnja. I na
svršetku dnevnog rada siromaštvo

i tijesno skrovište u kojemu se
prikuplja nova snaga da bi se izjutra
opet započelo s poslovima.

Josip = "Bog će dodati"

Ali ime "Josip" na hebrejskome znači:
Bog će dodati.

Životu onih koji su sveti i ispunjavaju
njegovu volju dodjeljuje

Bog nove, neslućene dimenzije, ono
najvažnije, što svemu

drugom daje vrijednost:
božanstvenost. Bog je poniznom i
svetom životu Josipa dodao – ako mi
se dopusti da tako kažem – život
Djevice Marije i život Isusa, našega
Gospodina. Boga je nemoguće preteći
u njegovoj velikodušnosti.

Josip je mogao prisvojiti Marijine
riječi, riječi svoje

Zaručnice: *Quia fecit mihi magna qui
potens est, velike mi*

stvari učini Silni, *quia respexit
humilitatem*, jer milostivo

pogleda na neznatnu službenicu
svoju.

Josip je zaista bio jednostavan čovjek,
u kojega je Bog

imao povjerenja da bi učinio velika
djela. On se znao u svakoj situaciji
svoga života tako ponašati kako je to
Bog očekivao.

Zato Sveto pismo slavi Josipa kao pravednika (usp. Mt 1,19). A u hebrejskom jeziku “pravedan” znači isto što i pobožan, besprijekoran sluga Božji, izvršitelj volje Božje (usp. Post 7,1; 18,23-32; Ez 18,5ff; Izr 12,10) ili dobar i susretljiv prema bližnjemu (usp. Tob 7,5; 6,9). Jednom riječju: pravedan je onaj koji ljubi Boga i tu ljubav iskazuje izvršenjem zapovijedi i stavljanjem cijeloga života u službu bližnjega i u službu ostalih ljudi.

Susret s Kristom 40

Tako je Josip učio od Isusa da živi kao Bog. Ali,

usuđujem se reći da je on na ljudskom području u mnogome

podučavao Sina Božjega. Riječ očuh, koja se povremeno

upotrebljava za Josipa, sadrži nešto što mi se ne sviđa, jer

postoji opasnost da se misli da su odnosi između Josipa i Isusa

bili hladni i površni. Vjera nas naravno ui da Josip po tijelu

nije bio Isusov otac, ali ne postoji samo takvo očinstvo.

U jednoj propovijedi svetoga Augustina čitamo: *Josipu*

ne samo da pristaje oslovljavanje "Oče", nego on to zavređuje više nego itko drugi. Apotom stoji: Kako je on to bio

otac? On je u to dubljem smislu bio otac što je njegovo očinstvo bilo neporočno. Neki vjeruju da je on isto tako postao

otac našega Gospodina Isusa Krista kao što su to postali i

drugi očevi, koji svoju djecu nisu donijeli samo kao plod

*svojih duhovnih naklonosti, nego i
tijelom. Stoga sveti Luka*

*kaže: Vjerovalo se da je on bio otac
Isusov. Zašto on samo*

*kaže: Vjerovalo se? S jedne strane, jer
se čovjekove misli i*

*sud odnose na to što se obično među
ljudima zbiva, a s druge*

*strane jer Gospodin nije potekao iz
Josipovih bedara. No*

*bez sumnje je po pobožnosti i iz
djelotvorne Josipove ljubavi*

*od Djevice Marije rođen sin, koji bijaše
Sin Božji (Augustin,*

Sermo 51,20; PL 38, 351) .

*Josip je ljubio Isusa kao što otac ljubi
svoga sina. Dao*

*Mu je sve najbolje što je imao.
Njegovao je to Dijete kako*

mu je bilo naređeno, od Njega je
načinio zanatliju – dao Mu

je svoje zvanje. Zato Ga ljudi iz
Nazareta zovu i *faber i fabri*

filius : zanatlija i zanatlijin sin (Mk
6,3; Mt 13,54). Isus je radio uz Josipa
u njegovoj radionici. Kakav mora da
je bio Josip

i što je milost u njemu prouzročila da
bi ga osposobila za

zadatak da Sina Božjega odgoji kao
čovjeka? Dios?

Moralo je biti tako da je Isus u radu,
po svom karakteru i

načinu govora bio vrlo sličan Josipu.
Isusovo djetinjstvo i

mladost, a stoga i njegovo ophođenje
s Josipom, odrazit će

se u kasnijem Gospodinovu životu:
njegov smisao za stvarnost,

njegov način kako sjeda za stol i lomi kruh, njegova

sklonost za konkretno objašnjavanje nauke uzimanjem

primjera iz svakodnevnog života.

Nemoguće je ne spoznati tu uzvišenu tajnu. Tu je Isus,

čovjek koji govori narječjem određene pokrajine u Izraelu,

čovjek koji podsjeća na zanatliju koji se zove Josip – i taj

čovjek jest Sini Božji. Može li uopće netko Boga u nečemu

podučiti? Ipak je On pravi čovjek i živi kao svi drugi: najprije

kao dijete, potom kao mladić koji kao naučnik pomaže u

Josipovoj radionici, a poslije kao odrastao čovjek u punini

svoje dobi. *Isus je napredovao u mudrosti, rastu i milosti pred Bogom i ljudima (Lk 2,52).*

Susret s Kristom 55

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/sveti-josip-radnik/](https://opusdei.org/hr-hr/article/sveti-josip-radnik/)
(30.03.2025.)